

עינינו

נברת

הרב שלום נגר שליט"א
ראש כולל בית מדרש יחיאל, ראש העין

כארז בלבנון ישגה

הספד על מורי ורבי, איש פעלים, איש מעשה, איש תחיה אשר החיה את יהדות ספרד והעמידה על רגליה, איש ענק רוח, איש מגדל אור אשר האיר את אפילת היהדות הספרדית הוא מורינו ורבינו ועטרת ראשינו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

איתא בגמרא שבת קנ"ג ע"א, אמר ליה רב לרב שמואל בר שילת, אַחִים לִי בְּהַסְפִּידָאִי, דהתם קאימנא, ע"כ. רב שהיה גדול הדור (תוספות ביצה ט' ע"א) והשקיע את כל מרצו ורוחו ללמד תורה לעם ישראל, ביקש מרב שמואל בר שילת לחמם בהספדו את לבב התלמידים במוסר השכל, שימשיכו באותה ההתלהבות של לימוד התורה, ברשפי אש שלהבתיה, למען ילמדו ליראה את ה'.

ואמר לו רב, כי אנכי מת ואני עומד על עמדי ועומד לימינך, למען תשכיל להמשיך ללמד תורה לעם ישראל. וכדאיתא בסוטה (י"ג ע"ב) ויש אומרים לא מת משה רבינו. כתיב הכא (דברים ל"ד ה') וימת שם משה, וכתוב התם (שמות ל"ד כ"ח) ויהי שם עם ה', מה להלן עומד ומשמש, אף כאן עומד ומשמש, ע"כ. וזהו שאמר לו רב דהתם קאימנא, אני ניצב לסייע לך בעבודת הקודש, ללמד את בני יהודה קשת, להיות להם כח במלחמתה של תורה.

וזו היתה דרכו של רבינו זצוק"ל והיא היתה נחלתו, ללמד תורה לעם ישראל ידוע כי המנוח מופת הדור, אבינו יקירנו, אב האומה, מסר את נפשו להרביץ תורה בתלמידים ובכל עם ישראל, למן האדם הפשוט ועד האדם הגדול בתורה וביראה. ובכל מקום אשר בא שמה, היה כבוד מורינו ורבינו מקדים לבוא, בבחינת קדמה שכינה ואתיא (ברכות ו' ע"א).

מלבד זאת, היה מכתת רגליו מעיר לעיר וממושב למושב ומכפר לכפר, כדי להוכיח ולהשפיע על עם ישראל שיחנכו את בניהם בתלמודי תורה, ואת בנותיהם בבתי ספר של בית יעקב. לא שקט ולא שב אל ביתו אלא עד שניסה את כל הדרכים המוליכות אל האמת ואל האלהים.

עינינו

נברת

ובראותו עוני עמו ישראל בתורה ובתשובה ובמעשים טובים, וירא בסבלותם, הרוחני והגשמי, אשר עד עתה לא מצאו מנוחה לנפשם היוקדת אל התורה ואל היראה, בער הדבר בתוך נשמתו ללא נחת, והמשיך להרביץ תורת ה' ויראתו בכל מקום אשר מצא בו דרך להביאם אל התורה ואל היראה. ועתה איבדנו את רבינו, ואית לן למכבי, ואית לן למספד. מי יתן לנו חליפתו, מי יתן לנו תמורתו.

רבותי, עלינו בני התורה האברכים והבחורים היקרים, להתייצב בכל עוז לשקוד על לימוד התורה וללכת בדרכיו של גאון עוזנו ותפארתנו, לזכות את הרבים ולהשפיע על הדור שלנו לקבוע עתים לתורה ולחנך את בניהם לתורה, ומעשה אבות יעשו בנים.

מספרים על הגאון בעל חפץ חיים זצ"ל, שנכנס פעם לבית מדרשו ואמר לתלמידיו,

הקיסר נפוליאון שהיה מצביא גדול, הופיע בפני חייליו בצבא צרפת ואמר להם, כל חייל שאינו שואף להיות גנרל, איני צריך אותו. אבל מי ששואף להיות גנרל, ישאר כאן, כי גם אם לא יצליח להיות גנרל, לכל הפחות יהיה קולונל. אף אני אומר לכם, כל תלמיד שאינו שואף להיות גדול הדור, אין מקומו כאן. אבל מי ששואף להיות גדול הדור, על ידי שקידה רבה על התורה, אזי גם אם לא יצליח להיות גדול הדור, לכל הפחות יהיה גדול בתורה.

OVADIA YOSSEF
RISHON LEZION
AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL
ירושלים י"ג שבט תשס"ג JERUSALEM

עובדיה יוסף
הראשון לציון
הנשיא מועצת חכמי התורה

מכתב ברכה

הובאו לפני גליונות מספר "תשובות הרב קפאח", בירורי הלכה ומשא ומתן הלכתי על כל חלקי השולחן ערוך שנשאל יידידי הגאון רבי יוסף קפאח זצ"ל, אשר ישב עימנו בבית הדין הגדול לעירעורים, מעשה ידי אומן, נטע נאמן, צנצנת המן, חכו ממתקים וכולו מחמדים, תהלתו בקהל חסידים, שמן תורק שמו, טעמו ונימוקו עמו, הרה"ג רבי שלום נגר שליט"א, מלפנים רבה של העיר אריאל, אשר נשא ונתן עימו במשך 35 שנים בהלכה ובדברי רבותינו הפוסקים, וכביר מצאה ידו לסדר הדברים בטוב טעם ודעת, בבקאות רבה ובסכרא ישרה, אשרי יולדתו, צינה וסוחרה אמיתו, ולפעלא טבא אמינא איישר חיליה לאורייתא.

ואסיים בברכה להרה"ג המחבר שליט"א שיזכה לברך על המוגמר בקרב ימים, ויפרצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה, ברבות הטובה גם עד זקנה ושיבה, וסיב ובלה בה, ומינה לא תזוע, שאין לך מדה טובה הימנה, ועוד יעלה מעלה לגאון ולתפארת, ירום ונשא מאוד, והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.

י"ג שבט תשס"ג

י"ג שבט תשס"ג
רבי עובדיה יוסף
RABBI OVADIA YOSSEF
1st AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL

זו היתה קריאתו של גאון דורינו הרב עובדיה יוסף, שכל אחד ואחד יכול להגיע למרום הגליל, לעולם של תורה ויראה, לעולם של אהבת השם ואהבת הבריות. ולא עוד אלא שהוא עצמו שימש דוגמה לך,

עינינו

נברת

אשר בשקידתו העצומה על התורה לן בעמקה של ההלכה, לאמיתה של תורה. השקידה של מורינו, מראה לנו את הדרך כיצד לגדול בתורה וביראה. עינינו נשואות אל אבינו שבשמים, שיסייע לנו להשיג את אותה הדרך אשר מורינו הורה לנו במשך שנים.

משחר נעורי הייתי תלמידו של הרב, וכבנו של הרב. לא עשיתי דבר מבלי להיוועץ עם הרב. אהבתי אותו עד מאד, ובשבילי הוא היה האב, הוא היה הרב, הוא היה המנהיג. ועתה שהרב הלך לעולמו, הוא הלך ממני. מת האב, מת הרב, מת המנהיג. ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים.

עינינו דומעות דמעות דם והן יורדות על לחיינו, מחמת גודל החסרון. נרעשים ונפעמים אנו מעומק נשמתנו, על החלל הגדול שנפער בתוך ליבנו. הלב שותת דם מחמת הכאב הגדול. איש האמת הלך מאתנו ואיננו. מי יתן ונשוב אל אבינו שבשמים, והוא יטע בליבנו אהבת אמת. וכך יהיה לו לרבינו נר לדרכו, דרך האמת. ואותם החושבים שהם הולכים לאורו, יתנו לו אור של אמת, כי חותמו של הקב"ה אמת (שבת נ"ה ע"א).

מרן והרב חיים יצחק הלוי

